

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2377/2019
22.01.2020.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., које заступа пуномоћник Будимир Грујић, адвокат из ..., и Добрица Лазић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ... и ДД из ..., кога заступа пуномоћник Милан Вучић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6163/18 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ДД из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6163/18 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6163/18 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П.бр.1328/17 од 04.07.2018. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., па је утврђено да је ништав и без правне важности уговор о преузимању међусобних права и обавеза Ов. ../09 од 29.04.2009. године, оверен пред Општинским судом у Врњачкој Бањи, закључен између тужених ДД из ... и ГГ из ... и исти не производи правно дејство. Ставом трећим обавезани су тужени да тужиоцима солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 72.800,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ДД из ... је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а остале битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији посебно указује нису прописане као ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и тачка 3. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Одељења за планирање и изградњу Општине Врњачка Бања број ../07 од 14.09.2007. године власницима објекта на кат. парцели .. КО ... одобрено је рушење постојећег и изградња пословно стамбеног објекта спратности П 0+П+3, бруто основне површине приземља 379,45 м². Назначена лица у решењу о одобрењу за изградњу су, као суинвеститори, закључили и пред Општинским судом у Врњачкој Бањи оверили дана 28.11.2006. године уговор о заједничкој изградњи и заједничком финансирању изградње – стамбено пословног објекта и уређењу међусобних односа са суинвеститором предузећем „Галант инжењеринг груп“ ДОО из Ниша, кога је заступао директор ГГ. Првотужени је, као суинвеститор, започео изградњу предметног објекта у марту месецу 2008. године. Тужиоци су са поменутиим предузећем закључили уговоре о купопродаји непокретности, и то тужилац АА предуговор о куповини стана површине 61,61 м², на другом спрату, при чему је исплатио првотуженом 50.000 евра у динарској противвредности, о чему постоји и признаница, док су тужилац ББ и тужилац БЂ закључили уговоре о куповини локала у приземљу површине 40,97 м², односно 42,56 м², за купопродајну цену од по 30.000 евра. Уговори су оверени пред Општинским судом у Нишу. Сви тужиоци су исплатили купопродајне цене туженом ГГ из Пошто су у току 2008. и 2009. године наступили проблеми са завршетком назначене зграде, тужиоци су сазнали да је тужени АА са друготуженим ДД склопио споразум о преузимању међусобних права и обавеза, по коме је првотужени уступио започети стамбено-пословни објекат на кат.парцели .. КО ... овде друготуженом, при чему је, према члану 3. споразума, друготужени имао обавезу да првотуженом исплати износ од 67.000 евра у динарској противвредности. Чланом 4. уговора констатовано је да уговарач ДД нема никаквих обавеза према било ком другом лицу, правном или физичком, банци, установи или државном органу и извођачу радова, по било ком основу везано за овај правни посао, нарочито према лицима са којима је уговарач ГГ, односно његово ДОО „Галант инжењеринг“ закључило предуговор или уговор о купопродаји станова или локала у наведеном стамбеном објекту, па све обавезе које су преузете према другим лицима остају на терет уговарача ГГ, односно његовог предузећа ДОО „Галант инжењеринг“

У међувремену, власници парцела инвеститори и „Галант инжењеринг груп“ су закључили споразум о раскиду уговора о заједничкој изградњи, заједничком финансирању и изградњи стамбено-пословног објекта у вези кога су раније закључили уговор, а након тога је са истим лицима друготужени закључио уговор, као суинвеститор у изградњи објекта, а промењен је и план и грађевинска дозвола. Тужиоци су у вези наведеног догађаја поднели пријаву надлежном тужилаштву против тужених ради извршења кривичног дела преваре, па је Виши суд у Краљеву донео пресуду К 34/14 од 21.05.2015. године и оптуженог ГГ осудио на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време проведено у притвору, и то због извршног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица и

злоупотреба овлашћења у привреди. Међутим, ова пресуда је укинута од стране Апелационог суда у Крагујевцу и поступак још увек није окончан.

Тужени ДД је захтевао да му тужилац ББ исплати још 30.000 евра како би се регулисао спорни однос, што је тужилац одбио.

У току поступка првотужени је признао тужбени захтев. У даљем току поступка тужиоци су уредили тужбени захтев којим су тражили да се утврди да је спорни уговор ништав и да не производи правно дејство.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је закључио да је уговор који су закључили тужени привидан, са намером да се изиграју права тужиоца и да на преваран начин присвоје новчана средства тужиоца, због чега је усвојио тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се наведени уговор поништи и да не производи правно дејство.

Другостепени суд је, имајући у виду прецизирани тужбени захтев, након одржане расправе, утврдио да је спорни уговор закључен на штету трећег лица, те је као такав недопуштен. При томе, другостепени суд сматра да је првотужени могао да уступи само право које је имао првотужени у односу на трећа лица у погледу изградње предметног објекта, никако да уступа започети стамбено пословни објекат. Тужиоци су уговоре о куповини стана и локала закључили са фирмом „Галант инжењеринг“ не са првотуженим, па првотужени није могао, као физичко лице, да закључи уговор са друготуженим о преузимању међусобних права и обавеза. Као уговарач се појављује фирма „Галант инжењеринг“, а првотужени није био ни извођач радова нити је закључивао уговоре са трећим лицима. Због тога је другостепени суд усвојио уређени тужбени захтев, као у изреци пресуде.

У ревизији се указује да у поступку није одлучено о приговорима које је друготужени истицао, и то да је тужба неуредна, да треба да се одреди вредност предмета спора, да је за поступање у овој правној ствари надлежан виши суд. На овај начин ревизија указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, што не представља ревизијски разлог јер су ове повреде учињене у поступку пред првостепеним судом.

Правилно је другостепени суд применио материјално право доносећи побијану пресуду, а разлоге за такву одлуку прихвата и Врховни касациони суд.

Ревизијом се неосновано указује на недостатак пасивне легитимације у односу на друготуженог, с обзиром да се тужбеним захтевом тражи утврђење ништавости уговора који су закључили првотужени и друготужени, због чега друготужени јесте пасивно легитимисан у овој парници. Ово зато што се питање апсолутне ништавости спорног уговора мора решити на једнак начин у односу на обе уговорне стране, због чега су првотужени и друготужени нужни супарничари, у смислу члана 211. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, а који се односи на утврђено

чињенично стање, које се ревизијом не може побијати због чега ти разлози нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић